

Sygn. akt V CNP 19/06

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi Z. Z.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
postanowienia Sądu Apelacyjnego [...]
z dnia 28 września 2005 r.
z powództwa Z. Z.
przeciwko E.. S.A. w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 27 stycznia 2006 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 maja 2005 r. Sąd Okręgowy w O. oddalił powództwo Z. Z. przeciwko E. S.A o zapłatę.

Zarządzeniem z dnia 31 maja 2005 r. Przewodniczący Sądu Okręgowego zwrócił wniosek powoda o uzasadnienie tego wyroku, zaś postanowieniem z dnia 10 czerwca 2005 r. Sąd Okręgowy odrzucił wniesioną od niego przez powoda apelację. Kolejno Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 14 lipca 2005 r. odrzucił zażalenie powoda na postanowienie o odrzuceniu apelacji, a następnie postanowieniem z 19 września 2005 r. uchylił to swoje postanowienie.

Wcześniej, bo 27 czerwca 2005 r. powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem zarządzenia przewodniczącego z dnia 31 maja 2005 r., którą Sąd Okręgowy odrzucił postanowieniem z dnia 14 lipca 2005 r. Postanowieniem z dnia 28 września 2005 r. Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie powoda na to postanowienie, podzielając wyrażone w nim stanowisko, iż zaskarżone skargą zarządzenie nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c., co powoduje niedopuszczalność skargi.

Od postanowienia Sądu Apelacyjnego powód wniósł skargę o stwierdzenie jego niezgodności z prawem. Wskazał na jego niezgodność z przepisami art. 64 w zw. z art. 379 pkt 5 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej i drugiej instancji odrzuca skargę i o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jedynie w przypadku wskazanym w art. 424⁶ § 3 w zw. z art. 424⁶ § 2 k.p.c. tj. w razie nieuzupełnienia w wyznaczonym terminie jej braków w zakresie warunków formalnych określonych w art. 424⁵ § 2 k.p.c. W pozostałych przypadkach określonych w art. 424⁸ § 1 i 2 k.p.c. o odrzuceniu skargi orzeka Sąd Najwyższy (tak również Sąd Najwyższy

w postanowieniu z dnia 17 czerwca 2005 r., III CZ 49/05, OSNC 2005, nr 10, poz. 180).

W świetle powyższego Sąd Okręgowy w Opolu nie był uprawniony do odrzucenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem, jako wniesionej od orzeczenia niekończącego postępowania w sprawie. Do rozpoznania zażalenia na to postanowienie nie był również właściwy Sąd Apelacyjny, gdyż sądem właściwym do dokonania kontroli zasadności odrzucenia skargi o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem jest tylko Sąd Najwyższy. Na postanowienie sądu pierwszej instancji odrzucające skargę zażalenie przysługuje do Sądu Najwyższego (vide powołane postanowienie SN z dnia 17 czerwca 2005 r.).

Stwierdzone nieprawidłowości postępowania przed sądami obu instancji, muszą jednak pozostać bez wpływu na rozstrzygnięcie o wniesionej przez powoda skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Apelacyjnego, którym w następstwie oddalenia jego zażalenia definitywnie orzeczono o odrzuceniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem zarządzenia wydanego przez przewodniczącego Sądu Okręgowego. Rozpoznawana skarga jest bowiem niedopuszczalna i podlega odrzuceniu. Przepisy działu VIII, tytułu VI Księgi pierwszej k.p.c. nie przewidują skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem od postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji, którym odrzucono skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia tego sądu. Sądem drugiej instancji, oddalającym zażalenie - jak wyżej wskazano - jest bowiem według ustawy Sąd Najwyższy, od którego orzeczeń skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem nie przysługuje (art. 424¹ § 3 k.p.c.).

Na marginesie jedynie pozostaje zauważyć iż wniesiona skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., co także przy przyjęciu, iż jest co do zasady dopuszczalna, skutkować musiałoby jej odrzuceniem.

Z powyższych przyczyn orzeczono jak w sentencji (art.424⁸ § 1 k.p.c.).